

Sygn. akt II Cz 773/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r.

**Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy**

w składzie następującym:

**Przewodniczący: SSO Irena Dobosiewicz**

**Sędziowie: SO Janusz Kasnowski**

**SO Tomasz Adamski (spr.)**

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku B. G.

z udziałem: S. S., K. S., A.

W., W. G. (1)

o zniesienie współwłasności i wydanie

na skutek zażalenia wnioskodawczym

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 kwietnia 2014

roku sygn. akt II Ns 397/12

**postanawia:**

**oddalić zażalenie.**

**Sygn. akt II Cz 773/14**

## UZASADNIENIE

W dniu 28 stycznia 2014 r. uczestnicy K. S., A. W., S. S. w sprawie o zniesienie współwłasności i wydanie wnieśli o zasądzenie solidarnie od B. G. i W. G. (2) kosztów postępowania zabezpieczającego ustalonych postanowieniami Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. D. z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie Km 160/12.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy orzekł zgodnie z wnioskiem (sygn. II Ns 397/12).

W uzasadnieniu Sąd powołał art. 745 § 1 k.p.c. i podał, że postanowieniem z dnia 19 grudnia 2012 r. oddalony został wniosek o zniesienie współwłasności, a B. G. i W. G. (2) zostali zobowiązani do wydania samochodu osobowego marki O. (...), który podlegał zabezpieczeniu przez Komornika. Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy oddalił apelację wnioskodawczym, zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w zakresie obciążenia kosztami postępowania oraz oddalił wniosek uczestników o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego. Po wydaniu tego postanowienia Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. D. wydał postanowienia z dnia 22 stycznia 2014 r.} ustalające koszty postępowania zabezpieczającego, które nie były znane w chwili wydawania

postanowienia przez Sąd Okręgowy. Wobec tego zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach tych winien rozstrzygnąć na wniosek strony Sąd, który udzielił zabezpieczenia.

Wobec sprzeczności interesów uczestników postępowania, Sąd postanowił, na podstawie przepisu art. 520 § 2 k.p.c. obciążyć kosztami zabezpieczenia w całości tę stronę postępowania, której roszczenie okazało się bezzasadne i wywołało konieczność prowadzenia postępowania zabezpieczającego, czyli B. G. i W. G. (2).

Zażalenie na postanowienie złożyła B. G. i domagała się jego zmiany poprzez odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania zabezpieczającego.

W uzasadnieniu podała, że przed udzieleniem zabezpieczenia oraz w jego trakcie poniosła ona koszty ubezpieczenia pojazdu marki O. (...) w łącznej kwocie 1.495 zł. Ponadto wskazała, że koszty postępowania zabezpieczającego powstały przed wydaniem przez Sąd Okręgowy postanowienia oddalającego wniosek o ich zasądzenie, co oznacza, że kwestia ta została już przesądzona na niekorzyść wnioskodawców. Skarżąca podniosła również

**1**

to, że jest osobą schorowaną i nie stać jej na poniesienie kosztów postępowania zabezpieczającego.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

zażalenie nie jest zasadne. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Zgodnie z art 745 § 1 k.p.c., o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia.

Nie ulega wątpliwości, że postanowienia Komornika ostatecznie ustalające koszty postępowania zabezpieczającego z dnia 22 stycznia z 2014 r. zostały wydane już po rozpoznaniu apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 19 grudnia 2012 r. przez Sąd Okręgowy. Sąd ten w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2013 r. sygn. (II Ca 347/13) m.in. oddalił apelację, co prowadziło do uprawomocnienia się orzeczenia kończącego sprawę w pierwszej instancji, a także oddalił wniosek uczestników S. S., K. S. i A. W. o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego. Wbrew twierdzeniom skarżącej, nie oznacza to jednak, że kwestia ta zastała ostatecznie rozstrzygnięta. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, Sąd Odwoławczy nie mógł orzec o kosztach postępowania zabezpieczającego, skoro w chwili orzekania nie była znana ich ostateczna wysokość. W konsekwencji rozstrzygnięcie o tych kosztach w zaskarżonym postanowieniu, już po ustaleniu ich przez Komornika w dniu 22 stycznia 2014 r., należało uznać za prawidłowe.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c, albowiem sama sytuacja materialna i zdrowotna skarżącej nie stanowi jeszcze o wystąpieniu szczególnie uzasadnionego wypadku uzasadniającego zasądzenie od niej, jako przegrywającej sprawę tylko części kosztów albo nieobciążanie jej kosztami w ogóle. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się stosowanie art. 102 k.p.c, gdy: sprawa ma wątpliwy i dyskusyjny charakter (yde: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 1971 r., I PZ 17/71), dochodzone roszczenie powoda wynika z niejasno sformułowanych przepisów (yde: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1973 r., I PR 456/73), strona przegrywająca znajduje się w wyjątkowo trudnej sytuacji majątkowej, a wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia, natomiast strona wygrywająca korzystała ze stałej obsługi prawnej i nie poniosła dodatkowych nakładów na

prowadzenie procesu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 17 listopada 1972 r., I PR 423/72). W rozpoznawanej sprawie żadna z przywołanych okoliczności nie zaktualizowała się.

Odnosząc się do kwestii poniesionych przez skarżącą wydatków na ubezpieczenie zabezpieczonego (...), należy wskazać, że zagadnienie to nie jest objęte przedmiotowym postępowaniem. Ewentualnego zwrotu kosztów powódka może domagać się na drodze odrębnego powództwa wytoczonego przeciwko właścicielom pojazdu.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.